

Uitgever De Vliet nv
Katwilgweg 2
2050 Antwerpen

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van fotokopie, druk, microfilm en welke andere wijze ook zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. De teksten, beelden en/of geluiden zijn beschermd door het auteursrecht. De beschikbare informatie is uitsluitend bestemd voor persoonlijk gebruik en mag niet verder gereproduceerd, gedistribueerd, uitgezonden of gebruikt worden.

Belgen verpletterd in lastige Ronde van Vlaanderen !

FIorenzo MAGNI VOOR DE DERDE MAAL !

Hij won na 65 Km. soloren voor buitenlanders Gauthier, Petrucci, Redolfi, Baldasari en ... Rik Van Steenbergen, eerste Belg op 12'10''

De uitslag

1. M A G N I Fiorenzo, de 274 kilometer in 7 u. 43'03"
2. Gauthier B., op : 5'18"
3. Redolfi 10'30"
4. Petrucci —
5. Baldasari 11'40"
6. Van Steenbergen 12'10"
7. Impanis 14'00"
8. Pieters 15'30"
9. Declercq A. —
10. Ollivier 18'00"
11. Callens —
12. Franchy —
13. Rosseel 20'00"
14. Diot 21'00"
15. Caput —
16. Chupin —
17. Menon 21'45"
18. Boumon 23'00"
19. Decock Roger —
20. De Blijck Isidoor 29'00"
21. Braeckveldt 29'45"
22. Mathieu 31'50"
23. Slegers 32'30"
24. Leenen ; 25. Ardyns ; 26. Beeckman ; 27. Verhaert ; 28. Meurs ; 29. Storms ; 30. Van Roosbroeck.

Neen, het is geen Aprilvis !

Het is het bilan van een uiterst harde Ronde van Vlaanderen die ons doet jammeren en blozen tegelijk want die uitslag zegt dat Fiorenzo Magni de enige prestatie lukte van gisteren voor de derde maal in drie jaar deze Ronde te winnen. Deze maal nog uitdrukkelijker dan de beide vorige keren ! Hoed af voor Fiorenzo !

De eerste vijf van de Ronde van Vlaanderen zijn vijf buitenlanders en de zesde en eerste Belg is de « man der vier Zesda » Rik Van Steenbergen ! Voor het overige gaat alles goed in onze Belgische wielwereld...

Gisteren werd het nieuwe wiel-
evangelie verkondigd op de Vlaamse wegen : door de Italianen en de Fransen die kwamen verkondigen dat ook 't huidig tijdperk in 't teken van de aanval staat En wie geen aanvalskracht bezit, komt er niet meer bij te pas.

Het is de grote resolutie van de voorbije Ronde van Vlaanderen waarbij de Belgische en destijds zo hoog geroemde Vlaamse aanvalskracht totaal in gebreke is gebleven en overrompeld werd door de autoriteit van de Italianen en het dynamisme van de Fransen.

Fiorenzo Magni voorspelde Zaterdag : Het zal moeilijk vallen een derde maal te winnen want ik zal gemarkeerd worden door iedereen.

Maar Fiorenzo zegde er heel wijselijk niet bij dat hij dat markeren niet vreesde omdat hij volledig gewapend en in het bezit van al zijn aanvalskracht naar Gent gekomen was om deze Ronde te rijden en te winnen.

En Magni viel gisteren aan waar men het niet verwachtte en waar men de schouders ophaalde : lang voor de Vlaamse Ardennen, eerst op de straatstenen van Roeselare, daarna op de kassei van

Ingelmunster waar zich de eerste aanvalsgroep vormde en waaruit de overwinnaar zou voortkomen.

Had die gelegenheid zich na 20 km. koers voorgedaan, Magni zou ze ook te baat genomen hebben; nu deed ze zich na 120 km. voor en van dat ogenblik af gaf Magni alles wat hij in zich vergaard had aan aanvalskrachten om de aarzelende tegenaanvallers zo ver mogelijk te distinctiëren.

Het klinkt tegennatuurlijk maar Magni heeft zijn derde opeenvolgende en zo overtuigende zege in de Ronde niet vastgelegd op de zogezegde strategische punten der Vlaamse Ardennentoppen of op de Muur van Geraardsbergen. Lang daarvoor had Fiorenzo zijn zege reeds gedeeltelijk vastgelegd.

Hij rekende immers ook op de vergissingen die zijn achtervolgers zouden begaan en die berekening werd ten slotte een deel van zijn geluk.

DE FOUT VAN RIK, KINT EN DE MERCIERS

Aan Km. 130 hadden Magni en zijn kopgroep 20 seconden op de groep, te Kortrijk aan Km 140 hadden ze 55 seconden; wel tussen Kortrijk en Berchem — aan de voet van de Kwaremont — heeft Magni zijn voorsprong op de spiegelgladde macadamwegen verhoogd tot 2'10". Een voorsprong die steeds daaromtrent gebleven is tot na Geraardsbergen.

Door zich tussen Kortrijk en Berchem in slaap te laten wiegen in de grote groep, moesten ze nadien hun beste krachten verspillen tegenover renners als Magni, Petrucci, Redolfi, Decock die in volle forme verkeerden en die te tegenstoot met kracht beantwoordden. In plaats van de aanvallers te kortwieken, waren het deze maal de tegenaanvallers die er zich door zelfmoorden.

De koers en de overwinning van

Magni was verder uitzonderlijk eenvoudig : eerst werd het Belgisch verzet gebroken en gelijkwideerd met Decok als laatste man, dan werd met de gevaarlijke Petrucci afgerekend en Redolfi viel weg door bandbreuk. Op 65 km. van Wetteren had Magni alles schoongevaagd en kwam het er maar op aan zijn krachten zo te verdelen dat hij — de rouleur — ongestoord tot aan de finish kon blijven doordraaien. Wat dan ook geschiedde met een opmerkelijke zekerheid en autoriteit.

MET KINT VERGING ONS SCHIP

Rik beging dezelfde fout als in Milaan-Sanremo : toen liet hij Bobet-Barbotin te ver lopen en miste nadien de kracht om terug te slaan; nu liet hij Magni-Petrucci te ver gaan en kende nadien enige malheuren die zijn afdoende nederlaag voor gevolg hebben gehad.

We wanhoopten echter niet dat de tandem Kint-Van Steenbergen het achterstel op Magni toch zou kunnen overbruggen alvorens de Muur van Geraardsbergen bereikt werd. Rik had immers op de Vlaamse Ardennen een werkelijk

lijjk verkeerspunt te Strijpen naar zijn ontredder rijwiel wees, liep het laatste bloed als weg uit onze aderen : we voelden het aan dat hier ons zegeschip ten onder ging.

Rik had zich reeds te ver gevaagd en zou wat later de weerbots van zijn roekeloosheid bekopen met een totale ineenstorting. Die ware anders ook gekomen maar dan had Kint hem de nodige hulp kunnen bieden om ze weer te boven te komen.

De tandem Rik-Kint was uiteengeslagen, de laatste Belgische zegekans was meteen gaan vliegen.

De rest van het rampzalige verhaal van deze Ronde van Vlaanderen kent ge door de uitslag...

Vijf buitenlanders die bij aanval of tegenaanval de sterkste waren en stand hielden tot ze de beste stellingen ter aankomst hadden bezet. Slechts de zesde was een Belg en dan nog een half pisterenner, Rik Van Steenbergen. Daarachter kwamen dan onze eigenlijke wegrenners die reeds lang geslagen werden en op geen enkel ekskuus mogen aanspraak maken.

Rik verdedigde zich met zijn grote kwaliteiten, nog niet met

RIK VAN STEENBERGEN, met de knappe Attilio Redolfi in het wiel, staart voor zich uit nadat hij over de Muur van Geraardsbergen is geklommen. Enige kilometers verder zal hij echter begeven...

prachtige tegenaanval gedaan en reed er met de vitaliteit van een echt wegrenner maar ook... met de roekeloosheid van een jong liefhebber.

Dat alles had misschien geen nadelige gevolgen gehad zo Kint te Strijpen geen val gedaan had en zijn fiets zo ontredderde dat opgeven de enige oplossing was.

Toen de steeds kalme en onverstoorte Kint op dat gevaar-

een konditie die reeds op haar hoogste punt is. Dat is misschien voor Parijs-Roubaix. Slechts één kan verzachtende omstandigheden invoeren : het is Kint, die wegviel door een val met breuk wanneer hij nog mocht hopen om een mislopen toestand nog recht te zetten. Hij kon de Schotte van 1950 gespeeld hebben...

Al de anderen kwamen schromelijk te kort niet alleen tegenover een Magni die gisteren door niemand te overwinnen scheen, ook tegenover tal van buitenlanders die de Ronde van Vlaanderen voor goed aan een vreemde heerschappij hebben overgeleverd.

Dat is werkelijk geen Aprilvis geweest...

Marcel VAN BERGEN.